



Студенттер мен жас ғалымдардың
«ҒЫЛЫМ ЖӘНЕ БІЛІМ - 2018»
XIII Халықаралық ғылыми конференциясы

СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ

XIII Международная научная конференция
студентов и молодых ученых
«НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ - 2018»

The XIII International Scientific Conference
for Students and Young Scientists
«SCIENCE AND EDUCATION - 2018»



12th April 2018, Astana

**ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
Л.Н. ГУМИЛЕВ АТЫНДАҒЫ ЕУРАЗИЯ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ**

**Студенттер мен жас ғалымдардың
«Ғылым және білім - 2018»
атты XIII Халықаралық ғылыми конференциясының
БАЯНДАМАЛАР ЖИНАҒЫ**

**СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ
XIII Международной научной конференции
студентов и молодых ученых
«Наука и образование - 2018»**

**PROCEEDINGS
of the XIII International Scientific Conference
for students and young scholars
«Science and education - 2018»**

2018 жыл 12 сәуір

Астана

УДК 378

ББК 74.58

Ғ 96

Ғ 96

«Ғылым және білім – 2018» атты студенттер мен жас ғалымдардың XIII Халықаралық ғылыми конференциясы = XIII Международная научная конференция студентов и молодых ученых «Наука и образование - 2018» = The XIII International Scientific Conference for students and young scholars «Science and education - 2018». – Астана: <http://www.enu.kz/ru/nauka/nauka-i-obrazovanie/>, 2018. – 7513 стр. (қазақша, орысша, ағылшынша).

ISBN 978-9965-31-997-6

Жинаққа студенттердің, магистранттардың, докторанттардың және жас ғалымдардың жаратылыстану-техникалық және гуманитарлық ғылымдардың өзекті мәселелері бойынша баяндамалары енгізілген.

The proceedings are the papers of students, undergraduates, doctoral students and young researchers on topical issues of natural and technical sciences and humanities.

В сборник вошли доклады студентов, магистрантов, докторантов и молодых ученых по актуальным вопросам естественно-технических и гуманитарных наук.

УДК 378

ББК 74.58

ISBN 978-9965-31-997-6

©Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия
ұлттық университеті, 2018

бойынша міндеттердің орындалуын қамтамасыз ету үшін, екінші жағынан қылмыстық процесс саласында азаматтардың құқықтарын, бостандықтарын және заңды мүдделерін максималды түрде қорғау мақсатында болатындай етіп айқындау қажет.

Сот қадағалауының теориясы мен тәжірибесінің мәселелерін зерттеу сотқа дейінгі өндіріс сатысында қылмыстық қудалау органдары жүзеге асыратын заңсыз процестік шешімдер мен әрекеттерді, қамаққа алуды және оны ұзартуды сотпен шағымданудың жиналған тәжірибесінің негізінде заңнаманы жетілдіру бойынша ұсыныстар енгізу үшін үлкен ғылыми қызығушылық туғызады деп есептеледі. Белгілі процестік әрекеттер мен жедел-ізвестіру шараларын жүргізуге санкцияны алу үшін сотқа жүгінудің қылмыстық-процестік тәртібі, соттың шешімді қабылдау рәсімі қамаққа алуға, оны ұзартуға және оны сотпен қарау мен шешуіне арыз және шағым беру кезінде пайда болатын құқықтық қатынастарды реттеу мен жүзеге асыруда көрініс тапқан кемшіліктерді де ескеру қажет. Қылмыстық процесті жүргізетін органдардың басқа да заңсыз процестік шешімдері мен әрекеттеріне азаматтардың шағымдары бойынша сот тексерісін енгізумен байланысты мәселелерді шешу қажет.

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. «Прокуратура туралы» Қазақстан Республикасының 1995 жылғы 21 желтоқсандағы N 2709 Заңы.
2. Қазақстан Республикасының Қылмыстық-процестік кодексі. 2014 жылғы 4 шілдедегі № 231-V ҚРЗ.
3. ПРОЦЕССУАЛЬНЫЙ ПРОКУРОР - УЧАСТНИК УГОЛОВНОГО СУДОПРОИЗВОДСТВА. ТАШИБАЕВА АЙМАН КАЗИСОВНА. Карагандинская академия МВД Республики Казахстан им.Баримбека Бейсенова.
4. 100 нақты қадам Қазақстан Республикасы Президентінің 2015 жылғы 20 мамырдағы бағдарламасы.
5. Қазақстан Республикасының Конституциясы. 1995 жылы 30 тамызда республикалық референдумда қабылданды.
6. Алексеев Н.Н. Введение в изучение права. -М., 1918.
7. Баев О.Я. Прокурор как субъект уголовного преследования. Научно-практическое пособие. М., 2006.

УДК 342.56

ҚАЖЕТТІ ҚОРҒАНУ СОТ ЖҮЙЕСІНІҢ ГУМАНИЗАЦИЯСЫ ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ АЗАМАТЫНЫҢ АЖЫРАМАС КОНСТИТУЦИЯЛЫҚ ҚҰҚЫҒЫ РЕТІНДЕ

Тасов Алмат Альбертұлы

магистрант, Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Астана, Қазақстан
Ғылыми жетекші - з.ғ.д, профессор Балтабаев К.Ж.

Халықтың құқықтық мәдениетін көтеру, заңды бағалайтын жоғары құқықтық мәдениетке иекұқықтық, азаматтық қоғамды құру және жетілдіру сұрақтары, гуманизм мен әділдік принциптері біздің мемлекетіміздің барлық құрылымдары мен топтарының өкілдерінің назарында болады. Президент «Қазақстан жолы - 2050: бір мақсат, бір мүдде, бір болашақ» жолдауында «әлемнің 30 дамыған еліне көшу кезінде бізге әділ бәсекелестік, әділеттілік атмосферасы, заңның үстемдігі мен жоғары құқықтық мәдениет қажет» деп атап өтті[1].

Мемлекет басшысы өзара байланысты үш міндеттің жүзеге асырылуына айрықша назар аударды: ұлттық құқықтың, заңның үстемдігінің және жоғары құқықтық мәдениеттің бәсекеге қабілеттілігін қамтамасыз ету.

Қазақстан Республикасының сот жүйесі Қазақстан Республикасының әрбір азаматының конституциялық құқықтары мен бостандықтарының сақталуын қамтамасыз ете отырып, заңның үстемдігін қамтамасыз етуге, сот төрелігін жүзеге асырудың сапасын арттыруға, сот жүйесінің жағымды имиджін, соттарды ашықтығын, сот төрелігінің халыққа қолжетімділігін арттыруға ұмтылады, нәтижесінде берілген жұмыс халықтың құқықтық санасы мен құқықтық мәдениетін арттыруға бағытталады.

Соттардың ашықтығы мен айқындығын, сондай-ақ халықтың құқықтық сауаттылығын арттыру мақсатында Павлодар облысының сот жүйесі өкілдері бұқаралық ақпарат құралдарымен бірлесе отырып, мақалаларды, пресс-релиздер мен баспа және электрондық басылымдардағы және т.б ақпараттарды жариялайды. Бұл әсіресе бүгінгі күннің өзектісі, өйткені 2015 жылдың 1 қаңтардан бастап жаңа Қылмыстық және Қылмыстық-процессуалдық кодекстер жұмыс істей бастады, оның басты бағыты болып заңды одан әрі ізгілендіру табылады[2].

Бұл мақалада мен оқырмандардың назарын қажетті қорғану секілді құқықтық нормаға аударғым келеді. Судьялық тәжірибенің ақиқатында азаматтың қайтыс болу немесе соққы беру үшін таңдау жасайтын жағдайлары жиі кездесетінін көрсетеді.

Қажетті қорғану істерін қараған кезде Қазақстан Республикасының соттары мынадай заңнамалық базаға негізделеді: Қазақстан Республикасының Конституциясы; Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексі 32, 102 б; Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексіне түсініктемелер; Қазақстан Республикасы Жоғарғы Сотының 2007 жылғы 11 мамырдағы № 2 «Қажетті қорғану туралы заңнаманы қолдану туралы» нормативтік қаулысы; құқықты қолдану практикасы[3].

Қажетті қорғану туралы норманың заманауи түрі Қазақстан Республикасы Конституциясының ережелерімен белгіленгенін атап өткен жөн. Ол адамның табиғи құқықтарын бекіте отырып, олардың арасында қажетті қорғану құқығын орнатады. Бұдан қажетті қорғанудың конституциялық-құқықтық аспектісі көрінеді.

Қажетті қорғану шегінен асып кеткенде жасалған қылмыстар туралы қылмыстық істер бойынша ұсынылған азаматтық талаптарды қарау кезінде 20 Қазақстан Республикасының Қылмыстық процесстік кодексінің, 47 Қазақстан Республикасы Азаматтық кодексінің ерекше бөлімі, 2005 жылғы 20 маусымдағы № 1 «Азаматтық талапты қылмыстық процесте қарау туралы» Қазақстан Республикасы Жоғарғы Сотының нормативтік қаулысы, түсіндірмелері негізге алынуы қажет[4].

Көптеген құқықтанушылар қажетті қорғануды қылмыстық құқықтың құқықты қолдану үрдісінде ең күрделі институттарының бірі деп санайды. Бұған қылмыстық құқық теориясындағы қажетті қорғану мәселелері және құқық қорғау органдарының қызметкерлері арасындағы даулардың айтарлықтай сандары бойынша әртүрлі және кейде қарсы пікірлердің болуы дәлел.

Қазақстан Республикасының әрбір азаматы қажетті қорғануда өзінің конституциялық құқығын толығымен іске асыру үшін және бір мезгілде қажетті қорғанудан асып кетпеуі үшін заң бойынша ненің қажетті қорғану деп саналатын және ненің қажетті қорғаныс шегінен асып түсетінін білуі керек. Қазақстан Республикасының Конституциясы Қазақстан Республикасының әрбір азаматы қажетті қорғану құқығына ие екендігін көрсетеді (Конституцияның 13-бабы). Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің 32-бабы «қажетті қорғану жағдайында қол сұғушы адамға зиян келтіру, яғни қорғанушының немесе өзге бір адамның жеке басын, тұрғын үйін, меншігін, жер учаскесін және басқа да құқықтарын, қоғамның немесе мемлекеттің заңмен қорғалатын мүдделерін қоғамдық қауіпті қол сұғушылықтан қол сұғушыға зиян келтіру жолымен қорғау кезінде қажетті қорғану шегінен асып кетушілікке жол берілмеген болса, ол қылмыс болып табылмайды»[5]. Қажетті қорғану құқығы барлық адамдарға, олардың кәсіби немесе басқа да арнайы дайындықтарына және лауазымдық жағдайына қарамастан тең дәрежеде болады. Бұл құқық әлеуметтік қауіпті қастандықтан аулақ болуы мүмкіндігінен, басқа адамдардан немесе мемлекеттік органдардан көмек алуудан тәуелсіз адамға тиесілі.

Қажетті қорғану – әлеуметтік қауіпті қастандықтан қастандық жасаушыға заңды түрде зиян келтіру арқылы құқықтық қорғану. Халықтың құқықтық мәдениетін көтеру тұрғысында қастандық тұжырымдамасына тоқталу қажет. Заңға сәйкес оның мынадай белгілері болуы тиіс: қоғамдық қауіптілік, ол оны пайдалану басқа тұлғалардың өміріне қауіп төндіретін немесе денсаулығына қауіп төндіретін қаруды немесе өзге де заттарды немесе құралдарды қолдану немесе пайдалануға тырысу арқылы нақты және шынайы болуы қажет; қорғанушылардың немесе басқа тұлғалардың өміріне немесе денсаулығына қауіп төндіретін зорлық-зомбылықпен немесе осындай зорлық-зомбылықтың тікелей қауіпі; заңсыз зорлық-зомбылық арқылы тұрғын үйге немесе басқа үй-жайға басып кіру белгілері болуы қажет.

Қажетті қорғаныс құқығы қастандық басталған кезде және заңмен қорғалған мүдделерге зиян келтіріле бастаған кезде туындайды, онда қастандық болмаса, оның шынайы қауіпі болады, ал анық болғанда, сөзсіз пайда болады. Қауіптің шынайылығын өткен оқиғалардың барлық жағдайларына талдау жасау негізінде нақты фактіге сүйене отырып белгілеуге болады. Алдын ала дайындалатын немесе болжамды қастандыққа қарсы қажетті қорғану алынып тасталады. Сондықтан өмірге, мүмкін болатын қастандықтың алдын-алуына қауіп төндіретін қорғаныс құралдары заңды деп саналмайды, себебі бұл жағдайда қастандық болмайды. Заңға сәйкес, қастандық қауіпті болуы мүмкін, бірақ ол міндетті түрде қылмыстық болмауы да мүмкін. Мысалы, қылмысқа қабілетсіз адамның немесе қылмыстық жауапкершілік жасына жетпеген тұлғаның жасаған шабуылы қылмыс ретінде қарастырылмайды, бірақ мұндай қауіпті тұлғаларға қарсы шабуылдау үшін қажетті қорғануға рұқсат етіледі.

Шабуылдың және қорғаныстың сәйкестігін бағалау кезінде қажетті қорғану жағдайларында қарастырылатын Қылмыстық кодекстің 32-бабының үшінші бөлімін ескеру қажет, онда қастандық жасаушы тұлғаға зиян келтіру қылмыстық жауапкершілікке әкелмейді. Шабуылдаушыға жасалған зиян түріне қарамастан, әрқашан шабуылдың сипаты мен дәрежесіне сәйкес деп танылған шабуылдаушыға келтірілген зиян сәйкесінше сипатымен және қастандықтың қоғамдық қауіптілігінің дәрежесімен танылатын жағдайлар ретінде қарастырылады. Мұндай әрекеттер қажетті қорғану шегінде жасалған деп есептеледі және қылмыстық жауапкершілікке тартылмайды. Қастандық жасаушының қажетті қорғану шегінен асып кетпейтін жағдайындағы қаруларға 1998 жылғы 30 желтоқсандағы «Жекелеген қару түрлерінің айналымына мемлекеттік бақылау жасау туралы» заңға қатысты атыс қаруларын немесе суық қаруларды, адамды өлім әкеліп соқтыратын оқ-дәрілерді жатқызған жөн [6].

Қазақстан Республикасының азаматы қажетті қорғануда конституциялық құқығын жүзеге асыра отырып, қажетті қорғанудың шегінен асуы мен оның рұқсат етілу жағдайларындағы жауапкершілік нормасы туралы білуі қажет. Сонымен, қажетті қорғану шегінен асып кету дегеніміз не?

Қажетті қорғанудың шегінен асып кетуіне қорғаныстың мінезге сәйкес келмеуі және қоғамдық қастандық жасаудың қауіптілік дәрежесі жатады, соның нәтижесінде қастандық жасаушыға шамадан тыс зиян келеді. Анық сәйкессіздік - айқын, күмән тудырмайтын мінездің қорғанысқа және қастандық деңгейінің сәйкес келмеуі, қастандық жасаушыға қажетсіз жағдайда қастандықты болдырмау немесе алдын алу үшін қажет болған кезде ауыр зиян келтірілу. Қажетті қорғанудың шектен асып кетуін көрініске қарсы бағытталған, яғни шын мәнінде болмаған, қол сұғушылық, қауіп-қатер төнбеген іс-әрекеттер жояды. Сондықтан тұлғаның әрекетін ойдан шығарып алынған қастандыққа қарсы «қорғанысын» қажетті қорғану ретінде қарастыруға болмайды. Осындай жағдайларда жалған қорғаныс орын алады. Жалған қорғаныста қажетті қорғануға тән барлық жағдайлар болмайды, бірақ тұлғаның бұл бейнелеуінде болады және ең алдымен, тұлға қауіпті қастандық бар деп санайды, сондықтан жалған қорғаныста тұлғаның жауапкершілік мәселесі осындай қателіктің кінәсіне әсер ету ережелеріне сәйкес шешілу қажет. Қажетті қорғаныс шегінен асып кеткенде, тұлға қылмыстық жауапкершіліктен босатылмайды, өйткені бұл

жағдайда іс-әрекетте қылмысқа тән қоғамдық қауіп болады. Бірақ заң мұндай қылмысты төмен қауіпті деп санайды, өйткені қорғанушының іс-әрекеті қылмыстық заңмен қорғалатын мүдделерді қорғауға бағытталған. Қылмыстық кодекстің 102-бабы асып кеткен кезде төмен қауіп бар қасақана өлтірілу ретінде, сондай-ақ қажетті қорғану шектен асып кеткен кезде денсаулыққа қасақана ауыр зиян келтіру ретінде қарастырылады (112-бап). Қажетті қорғанудың заңдылық шарттарын бұзу кезінде қылмыс жасау қылмыстық жауапкершілікті жеңілдететін мән-жай ретінде саналады.

Судьялар қажетті қорғаныс жағдайларын және оның шектен асып кету жағдайларын қарастырған кезде бірқатар факторларды ескеру керек: қастандықтың түрі, оның қоғамдық қауіпі, шабуылдың қарқындылығы, сәйкестілік, шабуылдың қорғау дәрежесіне сәйкес болмауы, шабуылдаушылардың белсенділігі, олардың саны, жас ерекшеліктері, қастандық жасаушылардың қаруларының болуы және т.б. Қажетті қорғану кезінде зиян келтірген үшін жауапкершілік қорғанушының әрекетінде қылмыс белгілері болған жағдайда ғана Қылмыстық кодекстің 102-бабы (қажетті қорғану шегінен асып кететін кісі өлтіру), 112-бабы (қажетті қорғану шегінен асып кететін денсаулыққа ауыр зиян келтіру) бойынша тартылады. Қажетті қорғаныспен бірақ оның шектен асып кетуімен жасалған іс-әрекетке қатысты қылмыстық жауапкершілік туралы мәселені шешу үшін Қылмыстық кодекстің 66-бабында аталған тұлғаларды қылмыстық жауапкершіліктен босату туралы ереже маңызды болып табылады. Заң шығарушы тұлғаны қылмыстық жауапкершіліктен босатудың негізі ретінде оның қорқыныш немесе үреймен сипатталатын эмоционалды және психикалық күйін, сондай-ақ оның абыржу нәтижесінде іс-әрекеттерінің ақылға қоныссыздығын қарастырады және бұл жағдайлар істің мән-жайларымен байланысты болады.

Осыған байланысты Қылмыстық кодекстің 66-бабы қылмыстық қылмыстық жауапкершіліктен, қорқыныш, үрей немесе араласу салдарынан қажетті қорғану шегі асатын тұлғаны босатуға мүмкіндік береді, бірақ бұл жағдайды абсолютті жағдай болып табылады, тұлғаның қылмыстық жауапкершіліктен босатылуы ретінде қарастырылмайды, яғни факультативті болып табылады. Заңнама қорқыныш, қатты шошыну және қастандыққа ұшыраған адамның абыржуы сияқты құбылыстарды нақты айқындайды, сондай-ақ, бұл құбылыстар қорғаушының қорғаныстық әрекеттерін бағалау қабілетіне әсер еткенінің және қажетті қорғану шегінде әрекет етуінің нақты дәлелдемесін талап етеді. Өткізілген жағдайдың объективті көрінісін жасау үшін соттар психологиялық-психиатриялық сараптаманың қорытындысын басшылыққа алады, оның қорытындысы басқа да дәлелдермен және әлеуметтік қауіпті қастандықпен, оны қорғауға бағытталған іс-әрекеттерден туындаған нақты жағдаймен бірге бағаланады. Егер айыпты қажетті қорғануды шегінен асырса және сол уақытта жәбірленушінің заңсыз әрекеттерінен эмоционалды толқыныс жағдайында болған болса, онда бұл іс әрекетті қажетті қорғану шегінен асып кеткен кезде жасаған деп есептеуге болады және оны салдарына байланысты Қылмыстық кодекстің 102-бабына немесе 112-бабына сәйкес анықтау қажет.

Қажетті қорғану шегінен асып кеткен кезде қасақана кісі өлтіру немесе денсаулығына елеулі зиян келтіру қылмыстық кодекстің 99-бабының екінші бөлімінде қарастырылған мән-жайларға қарамастан, қылмыстық кодекстің 102-бабы немесе, тиісінше, қылмыстық кодекстің 112-бабына бойынша анықталуы тиіс.

Сотталушының қылмыстары қорғаныс жағдайында жасалғанын анықтаған соң, сот үкімді жалпы тұжырымдамамен шектемей, істің ерекше мән-жайларына сәйкес кім және қандай қоғамдық қауіпті қастандық жасағанын, кімге бағытталғанын, оның түрі мен жасалу тәсілін, қастандық жасаушының немен қаруланғанын, қандай тәсілдермен жәбірленушінің қорғанғанын, қандай дәлелдермен расталатынын, сондай-ақ қажетті қорғанудың шегінен асып кетуін көрсететін мінезге қорғаныс құралдарының сәйкес келмеуі мен қастандық қауіптілігінен білдіретіндігін көрсету қажет.

Осылайша, құқық қорғау практикасында қажетті қорғану істерін арастыру бойынша Қазақстан Республикасының соттары Қазақстан Республикасының әрбір азаматына өзінің қажетті қорғану құқығын сақтай алатынына кепілдік береді. Қажетті қорғану шегінен асып

кеткен жағдайда, соттар істерді мұқият талдайды, тәуелсіз сарапшыларды тартады және дұрыс құқықтық бағалау жүргізуге тырысады.

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. Елбасының «Қазақстан жолы-2050: бір мақсат, бір мүдде, бір болашақ» атты Қазақстан халқына Жолдауының негізгі басымдылықтары
2. Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексі Қазақстан Республикасының Кодексі 2014 жылғы 3 шілдедегі № 226-V ҚРЗ.
3. Қазақстан Республикасы Жоғарғы Сотының 2007 жылғы 11 мамырдағы № 2 «Қажетті қорғану туралы заңнаманы қолдану туралы» нормативтік қаулысы
4. 2005 жылғы 20 маусымдағы № 1 «Азаматтық талапты қылмыстық процесте қарау туралы» Қазақстан Республикасы Жоғарғы Сотының нормативтік қаулысы
5. Қазақстан Республикасының Конституция 1995 жылы 30 тамызда республикалық референдумда қабылданды. Қазақстан Республикасының Конституциясына өзгерістер мен толықтырулар енгізу туралы Қазақстан Республикасының Заңы 2017 жылғы 10 наурыздағы № 51-VI ҚРЗ.
6. 1998 жылғы 30 желтоқсандағы «Жекелеген қару түрлерінің айналымына мемлекеттік бақылау жасау туралы» заңға
7. Қазақстан Республикасының Қылмыстық-процестік кодексі Қазақстан Республикасының Кодексі 2014 жылғы 4 шілдедегі № 231-V ҚРЗ.

УДК 343.9

РОЛЬ КРИМИНАЛИСТИЧЕСКОЙ ИДЕНТИФИКАЦИИ В ПРОЦЕССЕ ЦИФРОВИЗАЦИИ КАЗАХСТАНА

Темиржанова Анар Кайсаровна

ironsoul@bk.ru

Студентка 3 курса юридического факультета ЕНУ им. Л.Н.Гумилёва,
Астана, Казахстан

Научный руководитель – к.ю.н., профессор Сембекова Б. Р.

Идентификация рассматривается в криминалистике как учение, как цель, как метод, как целостный процесс. Создателем теории криминалистической идентификации по праву принято считать Потапова С.М., который в 40-х годах XX века заложил основы данного метода. Основопологающей целью проведения идентификации служит установление непосредственного объекта и выявление тождественных особенностей с этим объектом.

Особенности криминалистической идентификации как отдельного метода науки криминалистики, как теории в области научного познания в юридической науке посвящено немало научно-разработанных исследований, диссертаций, как в Казахстане, так и за рубежом.

Следует раскрыть понятийный аппарат термина «криминалистическая идентификация» и определить основные ее формы и признаки. Криминалистическая идентификация в переводе с лат. *identifico* означает отождествление, то есть установление тождества объекта или личности по общим и частным признакам. Идентифицировать, значит, отождествить либо сравнить исследования по отображениям или фрагментам в разных его состояниях [1, с.46]. Идентификация - результат взаимодействия идентифицируемых и идентифицирующих объектов.

К первой группе объектов относятся непосредственно люди (обвиняемые, подозреваемые, потерпевшие, истцы, ответчики, лица, в отношении которых составлен протокол об административном правонарушении, имеется уголовное дело и т.п.), а также